

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2156

Vragen van de leden **Spekman** (PvdA) en **Van Velzen** (SP) aan de staatssecretaris van Justitie over *de overplaatsing van vreemdelingen uit de noodopvang naar reguliere opvang* (ingezonden 26 januari 2010).

Antwoord van minister **Hirsch Ballin** (Justitie) (ontvangen 8 april 2010). Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2009–2010, nr. 2156

Vraag 1

Kent u het bericht «HAVO scholieren: Eldar moet blijven»?¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2

Is het waar dat het betreffende Bosnische gezin, waartoe Eldar behoort, op maandag 25 januari 2010 uit de noodopvang van Maastricht wordt/is gezet en wordt/is overgeplaatst naar een asielzoekerscentrum in Musselkanaal, 300 kilometer verder weg?

Antwoord 2

Het desbetreffende gezin is op maandag 25 januari jl. niet uit de noodopvang gezet, noch zijn zij overgeplaatst. Het gezin is wel een aanbod gedaan tot plaatsing in de opvang van het COA op het azc Musselkanaal. De vader van het gezin heeft zich in azc Musselkanaal gemeld, echter de vrouw en haar zoon niet.

Vraag 3

In welk kader is tot deze overplaatsing overgegaan?

Antwoord 3

Het aanbod is gedaan in het kader van de facilitering van de gemeente bij de afbouw van de gemeentelijke noodopvang.

Vraag 4

Is het waar dat het gezin al vanaf 2002 in de regio Maastricht verblijft?

¹ De Limburger, 22 januari 2010.

Antwoord 4

Het desbetreffende gezin werd tussen augustus 2001 en medio januari 2006 opgevangen door de paters van een klooster te Cadier en Keer (gemeente Margraten). In verband met de sluiting van het klooster, is het gezin met ingang van 2006 ondergebracht in de noodopvang Maastricht.

Vraag 5

Is het waar dat het gezin al drie en een half jaar geleden een aanvraag voor een verblijfsvergunning vanwege schrijnende omstandigheden heeft gedaan, en dat er op het moment van het stellen van deze schriftelijke vragen nog steeds geen beslissing is genomen op het bezwaarschrift tegen de afwijzing van die aanvraag? Wat zijn de normale beslistermijnen en wat is de normale termijn voor het beslissen op een bezwaarschrift?

Antwoord 5

Op het bezwaarschrift d.d. 8 januari 2008 moet nog beslist worden.

De lange duur van de behandeling van het bezwaarschrift is veroorzaakt door het feit dat verschillende malen medisch advies moest worden ingewonnen. De normale termijn waarbinnen op een bezwaarschrift dient te worden beslist is zes weken of – indien een adviescommissie is ingesteld – twaalf weken, gerekend vanaf de dag na die waarop de termijn voor het indienen van het bezwaarschrift is verstreken. Op het bezwaarschrift zal zo spoedig mogelijk worden beslist.

Vraag 6

Is het waar dat de moeder uit het gezin kampt met ernstige medische, psychische problematiek, waarbij onder meer psychoseachtige klachten, extreme somberheid en suicidegevaar een rol spelen? Is het waar dat deze problematiek bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) bekend is, en dat er al meerdere adviezen van het Bureau Medische Advisering(BMA) zijn opgesteld? Is het waar dat de vrouw juist een psychische behandeling heeft ondergaan die redelijk aanslaat en waarbij de vertrouwenspositie van de behandelaar een zeer belangrijke rol speelt?

Antwoord 6

Zie vertrouwelijke bijlage.²

Vraag 7

Is het waar dat Eldar, de zoon uit het gezin, al jaren op school zit in de regio van Maastricht, en inmiddels midden in een schooljaar in 3 HAVO zit?

Antwoord 7

Dat is juist.

Vraag 8

Wat zijn uw beweegredenen om dit gezin helemaal naar een asielzoekerscentrum in Musselkanaal te sturen, en niet naar één van de dichterbij gelegen asielzoekerscentra in bijvoorbeeld Heerlen, Echt, of Sweikhuizen? Is eveneens serieus overwogen om het gezin naar één van deze Limburgse asielzoekerscentra te sturen, zodat de vrouw haar behandeling kan voortzetten en de zoon op zijn school kan blijven? Was er capaciteit in één van die centra om dit ene gezin op te vangen? Kon het niet anders dan dit gezin naar Musselkanaal te plaatsen?

Antwoord 8

De beschikbare ruimte in de asielzoekerscentra is voor het COA leidend bij het plaatsen van asielzoekers. Ten aanzien van asielzoekers die uit de noodopvang worden opgenomen in de reguliere opvang, geldt wel dat het losmaken uit de omgeving die het hier blijven ondersteunt, juist wenselijk kan zijn – dit zijn immers in de regel mensen die daadwerkelijk moeten terugkeren. In deze zaak is dit geen expliciete overweging geweest en was de capaciteitsvraag leidend. Op het moment dat het COA het aanbod heeft gedaan voor het desbetreffende gezin waren er geen plaatsingsmogelijkheden in één van de asielzoekerscentra in de provincie Limburg beschikbaar.

² Ter vertrouwelijke inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.

Daarom is er naar andere mogelijkheden, overeenkomstig het plaatsingsbeleid, gekeken. Daarbij is zorgvuldigheid betracht ten aanzien van de continuering van behandelingen bij bijvoorbeeld GGZ-instellingen en van het onderwijs aan leerplichtige kinderen. Een zorgvuldige overdracht van het medisch dossier van de ene GGZ-instelling naar de andere is hiervan een belangrijk onderdeel.

Vraag 9 en 10

Deelt u de mening dat het onwenselijk is om dit gezin, vanwege de belangen van de vrouw en de zoon, uit hun vertrouwde omgeving te halen? Deelt u de mening dat het onderbreken van de psychische behandeling van de vrouw zeer nadelig kan zijn voor haar herstel? Deelt u de mening dat het overplaatsen van dit gezin naar een asielzoekerscentrum 300 kilometer verder weg onnodig is?

Is het waar dat de Dienst Terugkeer & Vertrek (DT&V) en de gemeente Maastricht tijdens een gesprek op maandag 18 januari 2010 door de behandelaar van de vrouw en een medewerker van de Stichting Noodfonds Vluchtelingen Zuid-Limburg zijn geweest op de zware problematiek van de vrouw? Is deze informatie vervolgens nog beoordeeld door één van de diensten? Waarom is hier geen vervolg aan gegeven?

Antwoord 9 en 10

Zie vertrouwelijke bijlage.

Vraag 11

Deelt u de mening dat het Bosnische gezin voor het blok gezet wordt, en gedwongen wordt in te stemmen met overplaatsing naar Musselkanaal, omdat maar eenmalig een aanbod tot overplaatsing wordt gedaan en zij bij weigering hun recht op opvang verliezen?

Antwoord 11

In het kader van de bestuurlijke afspraken tussen het Rijk en de gemeenten krijgt het desbetreffende gezin, evenals een ieder die op 31 december 2009 in de gemeentelijke noodopvang verbleef, onder de eerder gestelde voorwaarden een aanbod van het Rijk. Uitgangspunt voor het COA hierbij is dat huisvesting en de continuering in algemene zin van de medische zorg en het onderwijs gegarandeerd zijn en blijven. Indien het desbetreffende gezin hiervan geen gebruik wenst te maken is dit een individuele keuze en heeft dit als consequentie dat er geen verdere aanspraak meer op opvang bestaat.

Vraag 12

Op basis van welke criteria wordt door de verantwoordelijke diensten zoals het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA) en de DT&V bepaald naar welk asielzoekerscentrum een vreemdelingengezin wordt overgeplaatst vanuit de noodopvang?

Antwoord 12

De DT&V stuurt het plaatsingsverzoek dat is opgesteld op basis van informatie die afkomstig is van de gemeente, naar het COA waarna het COA bepaalt waar de desbetreffende vreemdeling kan worden geplaatst. Zoals eerder gesteld is de beschikbare capaciteit van het COA leidend bij het aanbod voor plaatsing in de opvang van het COA. Hierbinnen wordt gekeken naar de meest geschikte mogelijkheid, in combinatie met factoren als medische zorg en onderwijs.

Vraag 13

Waarom hebben de uitvoerende diensten bij genoemde overplaatsingen bij voorkeur gekozen voor een asielzoekerscentrum juist ver weg van de omgeving van de betrokken families? Deelt u de mening dat deze keuze voor uw betrokken diensten wellicht handig is, maar uit menselijk oogpunt absoluut niet te verdedigen valt? Bent u zich ervan bewust dat deze uitvoeringspraktijk betekent dat onnodig extra psychisch en sociaal leed wordt toegevoegd aan gezinnen en kinderen?

Antwoord 13

Ik begrijp dat een overplaatsing ingrijpend kan zijn. Tegelijkertijd is het COA, zeker in de huidige financiële situatie, gehouden maximaal efficiënt te werken en kan dus geen plekken leeghouden «voor het geval dat». Nu er geen plek was in Limburg vormen de geboden voorzieningen een verantwoord alternatief. De kwaliteit van medische zorg en onderwijs zijn door heel Nederland gewaarborgd. Het feit dat er bijzondere medische omstandigheden zijn, en de vreemdeling in een bepaalde plaats wordt behandeld, betekent niet automatisch dat de vreemdeling noodzakelijkerwijs volledig aan die plaats gebonden is, en nergens anders kan worden geplaatst. Als er een plek vrij is in een azc in een andere plaats waar de desbetreffende medische problemen ook kunnen worden behandeld, acht ik het verantwoord de vreemdelingen in dat azc te plaatsen.

Vraag 14 en 15

Bent u bereid deze uitvoeringspraktijk bij overplaatsingen onmiddellijk te wijzigen? Bent u bereid vaker, en zeker in bijzondere situaties zoals onderhavige zaak, uit te gaan van de belangen van de vreemdelingen?

Bent u bereid de Bosnische familie een nieuw aanbod tot overplaatsing te doen en hen over te plaatsen naar een reguliere opvanglocatie in de omgeving van Maastricht?

Antwoord 14 en 15

Ik verwijs naar de hiervoor gegeven antwoorden.